

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
Περιβάλλοντος και Πολιτισμού

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ

Προστασία
της Φύσης

Ορνιθολογική
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΝΙΘΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΤΑΙΡΙΑ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
ΠΡΕΣΠΩΝ

Καλλιστώ
Προστασία Περιβάλλοντος
Υπερασπίδα Φύσης και Πολιτισμού

Οικολογική Εταιρεία Ανακύκλωσης

MEDASSET
Μεσογειακός Σύνδεσμος για τη
Συτήρια των Θαλάσσιων Χελωνών

GREENPEACE

Προς: Virginijus Sinkevičius, Επίτροπο για το Περιβάλλον, τους Ωκεανούς και την Αλιεία
Ευρωπαϊκή Επιτροπή

11 Μαρτίου 2021

Θέμα: Αναφορά για το άρθρο 218 νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων με τίτλο «*Εκσυγχρονισμός, απλοποίηση και αναμόρφωση του ρυθμιστικού πλαισίου των δημοσίων συμβάσεων, ειδικότερες ρυθμίσεις προμηθειών στους τομείς της άμυνας και της ασφάλειας και άλλες διατάξεις για την ανάπτυξη και τις υποδομές*».

Αξιότιμε κ. Επίτροπε,

Με την επιστολή αυτή θέτουμε υπόψη της Επιτροπής διάταξη που ψηφίστηκε στις 4 Μαρτίου 2021, ως μέρος νέου νόμου 4782/2021 του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων, η οποία κατά τη γνώμη των οργανώσεών μας παραβιάζει το άρθρο 6 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ. Έρχεται επίσης σε αντίθεση με τον διακηρυγμένο στόχο της νέας Στρατηγικής για τη Βιοποικιλότητα της ΕΕ σχετικά με την αποτελεσματική διαχείριση των προστατευόμενων περιοχών.

Συγκεκριμένα, το άρθρο 218 του ανωτέρω νόμου, το οποίο παραθέτουμε στο παράρτημα της παρούσας επιστολής, προβλέπει τη δυνατότητα επιλεκτικής θεσμοθέτησης μέτρων προστασίας για τμήμα μόνο τόπων του δικτύου Natura 2000, με αποκλειστικό γνώμονα την έγκριση εντός των ορίων τους «ήπιων αναπτυξιακών έργων».

Η πρόβλεψη ότι με προεδρικό διάταγμα καθίσταται δυνατή η εντός τόπων του Δικτύου Natura 2000 θεσμοθέτηση «υπο-περιοχών προστασίας στις περιπτώσεις ήπιων αναπτυξιακών έργων» θεωρούμε ότι είναι αντίθετη με την ενωσιακή νομοθεσία για τους παρακάτω λόγους:

I. Μη συμμόρφωση με το άρθρο 6 παρ. 1 και 2 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ

Με το άρθρο 218 η Ελλάδα παραβαίνει τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6 παρ. 1 της οδηγίας, το οποίο προβλέπει τη λήψη των αναγκαίων μέτρων διατήρησης, συμπεριλαμβανομένου του καθορισμού χρήσεων γης, που ανταποκρίνονται στις οικολογικές απαιτήσεις των προστατευόμενων οικοτόπων και ειδών.

Όπως έχει κρίνει το ΔΕΕ, ο καθορισμός των αναγκαίων μέτρων βάσει του άρθρου 6 παρ. 1 θα πρέπει να γίνει σε συνάρτηση με τους στόχους διατήρησης και με τις προτεραιότητες που αφορούν κάθε

Ειδική Ζώνη Διατήρησης (C-849/19, σκ. 85). Ειδικότερα, σύμφωνα με τη νομολογία του ΔΕΕ τα αναγκαία μέτρα διατήρησης, κατά την έννοια του άρθρου 6, παρ. 1 της οδηγίας πρέπει να καθορίζονται στο πλαίσιο των ΕΖΔ και, σε κάθε χαρακτηρισμένη ζώνη, θα πρέπει να εφαρμόζονται σε σχέση με ήδη καθορισμένους στόχους διατήρησης [C-441/17, σκέψη 214, C-290/18, σκέψη 52, C-849/19, σκ. 50]. Σύμφωνα με το άρθρο 7 της οδηγίας, το άρθρο 6 έχει εφαρμογή και στις Ζώνες Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ).

Το άρθρο 218, αντίθετως, προβλέπει τον καθορισμό μέτρων σε «υπο-περιοχές» εντός των περιοχών του δικτύου Natura 2000. Έτσι, εισάγεται ένα κατακερματισμένο καθεστώς προστασίας που δεν στηρίζεται στις οικολογικές απαιτήσεις των φυσικών οικοτόπων και ειδών στο σύνολό του τόπου και τους στόχους διατήρησής τους, αλλά στην ανάγκη χωροθέτησης και ανάπτυξης συγκεκριμένων έργων. Συνεπώς, έρχεται σε ευθεία αντίθεση με την οδηγία για τους οικοτόπους και την επίτευξη του γενικότερου σκοπού της που συνίσταται στην εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος όσον αφορά τους τόπους που χαρακτηρίζονται ως προστατευόμενοι δυνάμει της οδηγίας αυτής (C-461/17 σκ. 30, C849/19, σκ. 74). Αντίθετα, το καθεστώς του άρθρου 218 υπαγορεύεται από τον φορέα του έργου, ο οποίος εκκινεί και τη διαδικασία για τη θέσπιση της «υπο-περιοχής» με προεδρικό διάταγμα με την υποβολή των σχετικών μελετών (άρθρο 218 παρ. 2). Άλλωστε, από μόνο του γεγονός ότι δίνεται δυνατότητα για θέσπιση υπο-περιοχών αποτελεί ισχυρή ένδειξη ότι η ακεραιότητα της περιοχής Natura 2000 δεν διασφαλίζεται, καθόσον η χωροθέτηση ενός έργου ή σχεδίου προβάλλεται ως πρωταρχικό κριτήριο καθορισμού του υποσυνόλου της περιοχής που τελικά θα τύχει προστασίας.

Ο καθορισμός αποσπασματικών μέτρων προστασίας για τις περιοχές του δικτύου Natura 2000 βάσει του άρθρου 218 είναι επίσης αντίθετος με τις υποχρεώσεις της Ελλάδας βάσει του άρθρου 6(2) της οδηγίας, όπως έχει ερμηνευθεί από το ΔΕΕ, για τη λήψη των κατάλληλων μέτρων για την αποφυγή της υποβάθμισης φυσικών οικοτόπων και ειδών καθώς και οχλήσεων στα προστατευτέα είδη. Ειδικότερα σε ό,τι αφορά τις Ζώνες Ειδικής Προστασίας (ΖΕΠ), το ΔΕΕ έχει κρίνει ότι τα κράτη μέλη έχουν την υποχρέωση να «*λάβ[ουν] όλα τα αναγκαία μέτρα για τη θέσπιση και εφαρμογή ενός συνεκτικού, συγκεκριμένου και ολοκληρωμένου νομικού καθεστώτος, ικανού να εξασφαλίσει τη βιώσιμη διαχείριση και την αποτελεσματική προστασία των ΖΕΠ που έχουν χαρακτηριστεί, λαμβανομένων υπόψη των στόχων διατήρησής τους που θέτει η οδηγία περί πτηνών*» (C-293/07, σκ. 36).

Τέλος, η πρόβλεψη της παραγράφου 3 του άρθρου 218 ότι «*σχέδιο που εντάσσεται στα Ειδικά Πολεοδομικά Σχέδια, αυτό ενσωματώνεται στα προεδρικά διατάγματα που κατά περίπτωση προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία*», και συνεπώς και στα προεδρικά διατάγματα του άρθρου 21 του ν. 1650/86 για τις προστατευόμενες περιοχές, είναι αντίθετη με την οδηγία για τους οικοτόπους καθώς προκρίνει τον καθορισμό χρήσεων γης σε προστατευόμενες περιοχές μέσω ειδικών πολεοδομικών σχεδίων, οι οποίες δεν καθορίζονται με βάση τις οικολογικές απαιτήσεις της περιοχής και των προστατευτέων αντικειμένων και τους στόχους διατήρησής τους.

II. Μη συμμόρφωση με το άρθρο 6 παρ. 3 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ

Προκαταρκτικά, θα πρέπει να σημειωθεί ότι η έννοια των «ήπιων αναπτυξιακών έργων», στα οποία αναφέρεται η διάταξη, δεν ορίζεται ούτε στον ν. 4782/2021, ούτε στην υπόλοιπη ελληνική νομοθεσία. Είναι βέβαιο ωστόσο ότι θα πρόκειται για έργα και σχέδια με σημαντικές επιπτώσεις, όπως συνάγεται από την πρόβλεψη ότι ο φορέας υλοποίησης (ο επενδυτής) θα υποβάλει ειδική περιβαλλοντική μελέτη (ΕΠΜ) και στρατηγική εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων (ΣΜΠΕ): οι μελέτες αυτές έχουν μεγάλο οικονομικό κόστος, που μπορεί να δικαιολογηθεί μόνο σε έργα μεγάλης κλίμακας. Επίσης προκαταρκτικά σημειώνεται ότι στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 218 η εφαρμογή του άρθρου 6 παρ. 3 δεν είναι δυνατή, καθώς η Ελληνική Δημοκρατία δεν έχει θεσπίσει «*εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών όλα τα απαραίτητα μέτρα για τον καθορισμό των κατάλληλων στόχων διατήρησης*» (C-849/19, σκ. 89).

Σε κάθε περίπτωση, η διάταξη του άρθρου 218 παρ. 1 και 2 δεν περιλαμβάνει την παραμικρή αναφορά στην υποχρέωση διενέργειας δέουσας εκτίμησης για την υλοποίηση των αναπτυξιακών έργων και σχεδίων εντός των περιοχών αυτών. Είναι ασαφές πώς τα προβλεπόμενα στο άρθρο αυτό προεδρικά διατάγματα θα διασφαλίσουν την ορθή εφαρμογή των απαιτήσεων του άρθρου 6 παρ. 3. Το άρθρο

218, σε συνδυασμό με το άρθρο 10 παρ. 1 του ν. 4014/2011, επιτείνει την άρνηση συμμόρφωσης της Ελλάδας με το άρθρο 6 παρ. 3 για τη δέουσα εκτίμηση έργων ή σχεδίων ως προς τις επιπτώσεις τους στις περιοχές Natura 2000. Ειδικότερα, το άρθρο 10 παρ. 1 προβλέπει ότι «στην περίπτωση έργων και δραστηριοτήτων που λαμβάνουν χώρα σε προστατευόμενες περιοχές του δικτύου Natura, η περιβαλλοντική αδειοδότηση διενεργείται με βάση τις σχετικές πρόνοιες των ειδικότερων προεδρικών διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων προστασίας». Σημειώνεται ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει εγείρει σοβαρά ερωτήματα σχετικά με τη συμμόρφωση του άρθρου αυτού του ν. 4014/2011 με το άρθρο 6 παρ. 3 της οδηγίας.

III. Μη συμμόρφωση με την απόφαση C-849/18του Δικαστηρίου της ΕΕ κατά της Ελλάδας

Σύμφωνα με το άρθρο 260 παρ. 1 ΣΛΕΕ, «[ε]άν το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης διαπιστώσει ότι κράτος μέλος έχει παραβεί υποχρέωσή του εκ των Συνθηκών, το κράτος αυτό οφείλει να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου». Το άρθρο 218 καταδεικνύει ότι η Ελλάδα δεν έχει προβεί στα απαιτούμενα βήματα προκειμένου να συμμορφωθεί με την απόφαση του Δικαστηρίου της ΕΕ για θέσπιση των κατάλληλων μέτρων διατήρησης για τις Ειδικές Ζώνες Διατήρησης (C-849/19). Αντίθετα και παρά τη ρητή αναφορά του Δικαστηρίου στην ανάγκη καθορισμού μέτρων διατήρησης «με συστηματικό τρόπο, σε συνάρτηση με τις οικολογικές απαιτήσεις κάθε τύπου οικοτόπου και κάθε είδους», η Ελλάδα με τη νομοθέτηση του άρθρου 218 συνεχίζει μια αποσπασματική προσέγγιση στη λήψη των απαιτούμενων μέτρων διατήρησης παραβλέποντας την απόφαση του ΔΕΕ.

Επιπλέον, η Ελλάδα ισχυρίστηκε ενώπιον του ΔΕΕ ότι «οι υποχρεώσεις [που υπέχει από το άρθρο 6 παρ. 1 της οδηγίας] θα καλυφθούν πλήρως με την ολοκλήρωση των έργων «Εκπόνηση Ειδικών Περιβαλλοντικών Μελετών (ΕΠΜ) και Σχεδίων Διαχείρισης για περιοχές του Δικτύου Natura 2000» και «Τεχνικός και επιστημονικός συντονισμός της κατάρτισης Ειδικών Περιβαλλοντικών Μελετών, προεδρικών Διαταγμάτων και Σχεδίων Διαχείρισης για τις περιοχές του δικτύου Natura 2000», δηλαδή στο τέλος του 2021» (C-849/18, σκ. 71). Στην πραγματικότητα όμως, το θεμελιώδες σημασία αυτό έργο, που συγχρηματοδοτείται από το Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης της ΕΕ, προχωράει με πολύ μεγάλες και παντελώς αδικαιολόγητες καθυστερήσεις: ήδη έχει εγκριθεί παράτασή του κατά ένα έτος (έως τον Ιούνιο 2022), με αποτέλεσμα να μην έχουν ολοκληρωθεί οι ΕΠΜ που θα αποτελέσουν τη βάση για τα προεδρικά διατάγματα και τα σχέδια διαχείρισης των περιοχών του δικτύου Natura 2000. Επιπλέον, ο πρόσφατος ν. 4685/2020 επέφερε περαιτέρω καθυστερήσεις λόγω των τροποποιήσεων των διατάξεων σχετικά με τις ζώνες εντός προστατευόμενων περιοχών και την αντιστοίχιση χρήσεων γης με τις ζώνες αυτές.

Με το άρθρο 218 του νέου νόμου ανατρέπεται και πάλι η διαδικασία του έργου για την εκπόνηση των ΕΠΜ, το οποίο βρίσκεται σε εξέλιξη, καθώς δημιουργείται μία «παράλληλη» διαδικασία θέσπισης μέτρων για τμήματα των περιοχών του δικτύου Natura 2000. Μάλιστα, η πρόβλεψη ότι η ΕΠΜ που θα καταρτιστεί από τον φορέα του έργου (επενδυτή) και θα αφορά συγκεκριμένη υπο-περιοχή θα ληφθεί υποχρεωτικά υπόψη κατά τη διαδικασία κατάρτισης των ΕΠΜ του άρθρου 21 του ν. 1650/1986 προκαταλαμβάνει το περιεχόμενο των τελευταίων και οδηγεί σε αποσπασματική προσέγγιση για την προστασία της περιοχής και δεν λαμβάνει υπόψη το σύνολο των προστατευτέων αντικειμένων και την ανάγκη για μια ολοκληρωμένη και συνεκτική προσέγγιση στη θέσπιση των απαιτούμενων μέτρων και καταστρατηγεί την αρχή της προφύλαξης.

IV. Αίτημα για ενέργειες εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ως συνέπεια των παραπάνω σοβαρών ζητημάτων παραβίασης της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ από το άρθρο 218 του ν. 4782/2021, ζητάμε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να:

- εκκινήσει το ταχύτερο δυνατόν εκτίμηση συμμόρφωσης του νέου νόμου με το ενωσιακό δίκαιο,
- εκκινήσει διαδικασία βάσει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ κατά της Ελλάδας για παράβαση των υποχρεώσεων που υπέχει από το άρθρο 6 παρ. 1, 2 και 3 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ για την προστασία της βιοποικιλότητας,
- εκκινήσει διαδικασία βάσει του άρθρου 260 παρ. 2 ΣΛΕΕ κατά της Ελλάδας για μη λήψη των μέτρων που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του ΔΕΕ (C-849/19).

Επιπροσθέτως, θεωρώντας πως:

1. Προκύπτει πραγματικός και μεγάλος κίνδυνος άμεσης εφαρμογής του άρθρου 218 του νέου νόμου με σκοπό την προώθηση επενδυτικών σχεδίων σοβαρότατης επίπτωσης και μη αντιστρεπτής υποβάθμισης σε ευαίσθητους οικοτόπους περιοχών Natura 2000, με ταυτόχρονη αποσπασματική θέσπιση μέτρων προστασίας για τμήμα μόνο των τόπων αυτών,
2. Οι περιοχές Natura 2000 απειλούνται με μη αντιστρεπτή υποβάθμιση, μέσα από τη συνεχιζόμενη μη συμμόρφωση της Ελλάδας με την απόφαση C-849/19 του Δικαστηρίου της ΕΕ για παραβίαση των άρθρων 4, παρ. 4 και 6 παρ. 1, όπως αυτή εκφράζεται με την αδικαιολόγητη καθυστέρηση ολοκλήρωσης των ΕΠΜ και των προεδρικών διαταγμάτων που θα καθορίσουν τα κατάλληλα μέτρα αποφυγής της υποβάθμισης των περιοχών Natura 2000,
3. Η Ελλάδα παραβιάζει το άρθρο 6 παρ. 3 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, καθώς δεν έχει θεσπίσει την προβλεπόμενη διαδικασία δέουσας εκτίμησης των επιπτώσεων στις περιοχές από σχέδια και έργα μη άμεσα συνδεόμενα ή αναγκαία για τη διαχείριση της κάθε περιοχής, ενώ με το άρθρο 218 του νέου νόμου επιδεινώνεται η παραβίαση αυτής της υποχρέωσης, καθώς απειλείται η ακεραιότητα των περιοχών στις οποίες πρόκειται να εφαρμοστεί η δυνατότητα έγκρισης μεγάλων επενδυτικών σχεδίων με αποσπασματική προστασία μόνο μέρους τους, με αποκλειστικό γνώμονα τα αναπτυξιακά αυτά έργα, και μάλιστα χωρίς πρόβλεψη δέουσας εκτίμησης,

ζητάμε από την Επιτροπή να παρέμβει αιτούμενη από το Δικαστήριο της ΕΕ τη λήψη προσωρινών μέτρων, με βάση το άρθρο 279 ΣΛΕΕ. Συγκεκριμένα, θεωρούμε πλέον απαραίτητη την αναστολή αδειοδότησης κάθε έργου ή σχεδίου σημαντικής δυνητικής επίπτωσης σε περιοχές του Δικτύου Natura 2000, μέχρι την πλήρη συμμόρφωση της Ελλάδας με τα άρθρα 4(4) και 6(1) της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ, δηλαδή μέχρι την ολοκλήρωση των ειδικών περιβαλλοντικών μελετών και σχεδίων διαχείρισης και τη θέσπιση των προεδρικών διαταγμάτων καθορισμού μέτρων προστασίας που θα διασφαλίσουν την ικανοποιητική κατάσταση διατήρησης της βιοποικιλότητας και την οικολογική ακεραιότητα των περιοχών Natura 2000.

Με εκτίμηση,

Δημήτρης Καραβέλλας,
Διευθυντής, WWF Ελλάς

Νίκος Χαραλαμπίδης,
Διευθυντής, Greenpeace

Δάφνη Μαυρογιώργου,
Διευθύντρια, ΑΡΧΕΛΩΝ

Λίλη Βενιζέλου,
Πρόεδρος, MEDASSET

Σπύρος Ψαρούδας,
Γενικός συντονιστής, Διευθυντής, Καλλιστώ

Μαρία Γανωτή,
Πρόεδρος, ANIMA

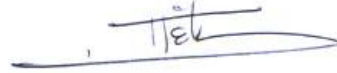
Αλέξανδρος Καραμανλίδης,
Διευθυντής, Αρκτούρος

Γιώργος Σγούρος,
Διευθυντής, Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρεία

Ιωάννης Ιωαννίδης,
Πρόεδρος, Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του
Ανθρώπου

Νίκος Πέτρου,
Πρόεδρος, Ελληνική Εταιρεία Προστασίας της
Φύσης

Μυρσίνη Μαλακού,
Διευθύντρια, Εταιρεία Προστασίας Πρεσπών

Παναγιώτης Παφίλης,
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ Περιβάλλοντος και
Πολιτισμού

Φίλιππος Κυρκίτσος,
Διευθυντής, Οικολογική Εταιρεία Ανακύκλωσης

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Άρθρο 218¹

Καθορισμός υποπεριοχής προστασίας στις περιπτώσεις ήπιων αναπτυξιακών έργων

1. Έως την ολοκλήρωση και έγκριση των Ειδικών Περιβαλλοντικών Μελετών του άρθρου 21 του ν. 1650/1986 (Α' 160) και στις προστατευόμενες περιοχές σύμφωνα με τα άρθρα 18, 19 και 21 του ν. 1650/1986, εξαιρουμένων των ζωνών και περιοχών απολύτου προστασίας, ή στις περιπτώσεις καθορισμένων ζωνών προστασίας από ειδικά διατάγματα χρήσεων γης, δύναται να καθορίζεται με προεδρικό διάταγμα μετά από πρόταση των Υπουργών Ανάπτυξης και Επενδύσεων και Περιβάλλοντος και Ενέργειας υπο-περιοχή προστασίας στις περιπτώσεις ήπιων αναπτυξιακών έργων, διασφαλίζοντας ότι δεν παραβλάπεται η ακεραιότητα της ευρύτερης περιοχής ως προς τις οικολογικές της λειτουργίες σε σχέση με τους στόχους διατήρησης της περιοχής. Με το ίδιο προεδρικό διάταγμα καθορίζονται, πέραν των άλλων όρων και περιορισμών για την ανάπτυξη της υπο-περιοχής, ειδικοί κανόνες άσκησης δραστηριοτήτων ή και υλοποίησης τεχνικών έργων.

2. Για την έκδοση του προεδρικού διατάγματος της παρ. 1 συμπληρωματικά των σχετικών διατάξεων του ν. 3937/2011 (Α' 60) υποβάλλεται από τον φορέα υλοποίησης του προτεινόμενου έργου:

α) Ειδική Περιβαλλοντική Μελέτη (ΕΠΜ), η οποία ακολουθεί τις προδιαγραφές των εν εξελίξει ΕΠΜ του άρθρου 21 του ν. 1650/1986 και εγκρίνεται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις προς διασφάλιση της ακεραιότητας της ευρύτερης περιοχής και των στόχων διατήρησης. Αν οι ανωτέρω προηγηθούν της ολοκλήρωσης και έγκρισης των εν εξελίξει Ειδικών Περιβαλλοντικών Μελετών του άρθρου 21 του ν. 1650/1986, αυτές λαμβάνονται υποχρεωτικά υπόψη.

β) Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΣΜΠΕ), η οποία συντάσσεται σύμφωνα με το άρθρο 6 και δημοσιοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 7 της υπ' αρ. 107017/2006 κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και του Υφυπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης (Β' 1225). Ως αρμόδια αρχή για τις ανάγκες εφαρμογής του παρόντος νοείται η αρμόδια υπηρεσία περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

γ) Γνωμοδότηση του Κεντρικού Συμβουλίου Χωροταξικών Θεμάτων και Αμφισβητήσεων του άρθρου 4 του ν. 4447/2016 (Α' 241).

3. Αν εκπονείται σχέδιο που εντάσσεται στα Ειδικά Πολεοδομικά Σχέδια, αυτό ενσωματώνεται στα προεδρικά διατάγματα που κατά περίπτωση προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία.

---

¹ Βουλή των Ελλήνων. Σχέδιο νόμου για τον εκσυγχρονισμό, την απλοποίηση και την αναμόρφωση του ρυθμιστικού πλαισίου των δημοσίων συμβάσεων, ειδικότερες ρυθμίσεις προμηθειών στους τομείς της άμυνας και της ασφάλειας και άλλες διατάξεις για την ανάπτυξη και τις υποδομές. Ημερομηνία ψήφισης: 4 Μαρτίου 2021. https://www.hellenicparliament.gr/Nomothetiko-Ergo/Anazitisi-Nomothetikou-Ergou?law_id=56662c32-6d85-41ba-87dd-acd8002142f2